

[Pürschel.]

den, og om den har givet Anledning til nogen Vanskeligheder i mellemfolkelig Henseende.

Saa kommer jeg til § 8, hvori der i 1926 blev indført en Ansvarsbestemmelse for Arbejdsgivere, som tager en Mand i Arbejde, der ikke har Tilladelse til at være her i Landet. Der er fra visse Arbejdsgiverkredse rejst Ønske om, at man kunde komme bort fra denne Bestemmelse nu, og dette vilde jeg gerne have noget nærmere overvejet. Det er mig bekendt, at der er sket en Henvendelse til Justitsministeriet derom, og Ministeren har svaret, at han ikke paa nærværende Tidspunkt kunde stille Forslag om Ændring paa dette Punkt. Jeg synes, at der maaske kunde være Anledning til at imødekomme dette. I hvert Fald kunde der være Anledning til at spørge, hvorledes denne Paragraf har virket, om man har haft noget Tilfælde, hvor man er skredet ind imod Arbejdsgivere, og hvilke rædselsvækkende Følger det saa har haft for de paagældende, altsaa med andre Ord, om denne Paragraf overhovedet har betydet noget i Praksis.

Jeg tror, at det vilde være heldigt at faa et enkelt Udvalgs møde for at faa disse Spørgsmaal nærmere belyst. Det behøver ikke at sinke Lovforslagets Gennemførelse i nogen nævneværdig Grad. Vi er jo under alle Omstændigheder betydeligt bedre stillede denne Gang, da Lovforslaget er fremsat den 11. Januar — hvilket kan være sent nok — end sidst, da det fremsattes i Landstinget den 10. Marts og kom til Behandling i Folketinget den 31. Marts, den sidste Dag, det overhovedet var muligt at gennemføre Loven, hvis den ikke helt skulde falde bort, saa vi maa vel nok kunne tillade os at tage en ganske kort Udvalgsbehandling af dette Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Den Hensigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen fremkom med angaaende Pasforholdene i København, skal jeg lade gaa videre til rette vedkommende for at se, om der muligvis kan gøres noget i saa Henseende.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel udtale følgende: Bestemmelsen i § 5 om, at Pasvisumgebyret i visse Tilfælde forhøjes fra 4 Kr. til 8 Kr., ansaa det ærede Medlem for utiltalende og mente ikke, at Borgerne kunde faa nogen Skattelettelse ved de Gebyrer, som herved gik ind i de offentlige Kasser. Det er rigtigt, men det er en praktisk Regel, at dersom de Folk,

som skal møde op for Politiet, møder i rette Tid, slipper de billigere, men møder de for sent, faar de et højere Gebyr. Det har vist sig at være en praktisk Foranstaltning til at undgaa meget Skriveri, idet Folk saa selv møder op i god Tid med deres Pas for at faa det i Orden, medens de tidligere, da det var det samme Gebyr, ikke tog det saa nøje med, om de kom noget før eller senere. Jeg tror derfor, at det administrativt er en god Regel.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Opholdsbøgerne og udtalte herom, at han ansaa det for upraktisk, at de Regler, der nu gælder om Opholdsbøger, falder bort. Det ærede Medlem ved formentlig lige saa godt som jeg, at Grunden til, at dette Spørgsmaal er taget op, er, at der fra alle Partiers Side blev rettet det Spørgsmaal til Administrationen, om man ikke kunde komme bort fra Opholdsbøgerne. Dette Spørgsmaal blev rejst i Administrationskommissionen, og der blev lovet en velvillig Behandling af dette Spørgsmaal, idet man mente, at man kunde komme bort fra disse Opholdsbøger. Nu gør man altsaa det Forsøg, at man siger: Vi gaar bort fra det overfor de Personer, der er forsynede med gyldigt Pas, idet det nemlig synes urimeligt, at disse Folk baade skal gaa rundt med et Pas og en Opholdsbog, man nøjes med Passet.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde lovet i Landstinget, at det skulde blive haandhævet mildt fra Administrationens Side. Det er ikke rigtigt. Jeg lovede, at det skulde blive haandhævet lige saa mildt som de nugældende Regler med Hensyn til Opholdsbøger, saaledes at de Regler, som Ministeriet her foreskriver, ikke skulde være strengere end de Regler, der gjaldt for Opholdsbøgerne. Jeg gaar ud fra, at det ogsaa bliver forholdsvis mildt, men det bliver altsaa i Forhold til Reglerne om Opholdsbøger.

Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til § 6, at det var paa Grund af denne Paragraf, at det radikale Parti i Landstinget ikke havde stemt for Lovforslaget i Fjor, og vilde derfor gerne vide, hvorledes denne Paragraf har virket. Derom maa jeg sige til det ærede Medlem, at i Aar fandt det radikale Parti jo paa en anden Begrundelse for ikke at stemme for Lovforslaget, det var ikke § 6, men det var en anden Begrundelse, saa jeg tror ikke, at vi vil kunne faa de Radikale til at stemme for denne Lov, som de dog selv har indført, og som vi nu maa se at raade Bod paa. Det radikale Parti vil ikke stemme for Lovforslaget, fordi de mener, at vi nu helt skulde bort